

[Finansministeren.]

livets Midler. Det ærede Medlem var øjensynlig indigneret over, at noget saadant skulde kunne finde Sted. Jeg skal indrømme, at hvis Lovforslaget drejede sig om Beslaglæggelse af Erhvervslivets Midler, vilde jeg for mit Vedkommende ogsaa være betænkelig derved, men det kan jeg ikke se, at Lovforslaget gør. Hvis det ærede Medlem tænkte paa Aktieselskaberne, maa det ærede Medlem først erindre, at Aktieselskaber betaler ikke Formueskat, saa de berøres ikke af Spørgsmaalet om Formueskat. Det er kun Privatpersoner, der betaler Formueskat. Og hvis det ærede Medlem saa tænker paa den Del af Skatten, der rammer Selskaberne, beder jeg det ærede Medlem erindre, at Aktieselskaber ikke svarer Skat af de første 5 pCt. af deres Indtægt, som de betaler i Udbytte til deres Aktionærer. De, der ikke giver over 5 pCt., har derfor ingen Interesse i disse Spørgsmaal. Det vil derfor formentlig være det ærede Medlem klart, at dette Lovforslag ikke kan have til Hensigt at ødelægge Aktieselskabernes Økonomi. Det rammer kun de Selskaber, der betaler de høje Udbytter.

Det ærede Medlem fremtraadte som en skarp Modstander af direkte Skatter. Ja, vi ved jo, at det er et Programpunkt for det konservative Parti, og det vil forhaabentlig, tør jeg næsten sige, altid være *det*, der skiller de Konservative fra Socialdemokratiet. Vi mener, at Beskatningen i det allervæsentligste bør være direkte. Derfor er det ikke underligt, at et Lovforslag, som fremsættes af en Regering, dannet af Socialdemokratiet og af det radikale Venstre, der ser paa Skatte-spørgsmaalet paa samme Maade, gaar ud paa, at de direkte Skatter skal være stigende. Der ligger det store Principspørgsmaal. Men jeg er ganske sikker paa, at det konservative Parti har Uret, naar det mener, at det af Hensyn til Befolkningen er de direkte Skatter, man skal nedsætte. Jeg føler mig ganske overbevist om, at for den almindelige Befolkning vil de indirekte Skatter altid komme til at virke mest uheldigt. Men det er, som sagt, den store Principforskul, der ikke lader sig formidle i Øjeblikket, maaske aldrig.

Det ærede Medlem talte noget om, at de Penge, der kommer ind i Statskassen ved at ophæve Formuegaven til de velstillede Formueejere, gaar tabt — saaledes opfatter jeg det ærede Medlems Synspunkt —, de vil ikke komme Erhvervslivet til gode. Men det var jo muligt, at Staten kunde lade dem komme Erhvervslivet til gode gennem Udvildelse af sine Virksomheder. Hvis Staten

anvender dem til Anlæg og lignende, kommer de Erhvervslivet til gode paa den Maade. Hvis det kunde gaa saadan, at de blev anvendt til Forøgelse af Udgifterne til den sociale Lovgivning — og det er i Virkeligheden min Mening, at de bør gøre det —, vil det ærede Medlem maaske mene, at da er disse Penge endnu mere spildt. Jeg vil tillade mig at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det, der i saa Fald sker, er kun en Forskydning af Købekraften og Købekraftens Virkninger. De Midler, som gennem Statsforanstaltninger anvendes til social Lovgivning, anvendes til at skabe Købekraft hos Mennesker, der i Forvejen ingen Købekraft havde eller kun en ringere, og denne Købekraft anvendes jo i Erhvervene, den anvendes blot af andre Mennesker. Det væsentlige, der sker, er, at man flytter Købekraften fra de velhavende til de fattige, men den anvendes som Købekraft, hvor den saa ligger. Jeg tror, det var ganske klogt, om man vilde vænne sig til at se paa Sagen fra dette Synspunkt, som er det rigtige. Man kan have forskellige Meninger om, hvorvidt man skal overflytte Købekraften fra et Befolkningslag til et andet, men den Tankegang, der gaar ud paa, at hvis man gør det, formindskes Virkningen af Købekraften for Erhvervslivet og Befolkningen som Helhed, er forkert. Erhvervsmæssigt set vil det være lige saa gavnligt, at Købekraften kommer til at ligge hos den Del af Befolkningen, der faar Gavn af den sociale Lovgivnings Udvikling, som hvis den ligger hos den Del, der har de store Formuer og derigennem normalt ogsaa de store Indtægter.

Jeg har villet gøre disse Bemærkninger for at præcisere, at jeg er principielt uenig med Hensyn til de Hovedsynspunkter, der blev gjort gældende af den ærede Ordfører for de Konservative. Vore økonomiske Anskuelser om disse Spørgsmaal er modsatte, men jeg føler mig overbevist om, at de, der er de rette, de, der er de virkelig betydningsfulde for Befolkningen, er mine. Det ærede Medlems Synspunkter hviler efter min Mening paa den Fejlslutning, at man ved sine Samfundsbetragtninger alene bør se paa, hvorledes de velhavende Klasser kommer ud af det.

Hauch: Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) gjorde gældende, at Fremsættelsen af dette Lovforslag var Indfrielse af et Valgløfte. Ja, det tror jeg er rigtigt. Jeg er her i det Tilfælde, der meget sjældent indtræffer, at være enig med det ærede Medlem. Der manglede jo ikke noget